

komme en Tid, hvor man vil le ad andre Ting, som vor Generation nu foretager sig.

Men naar den ærede Ordfører for For­slagsstillerne (Wiinblad) har fremhævet som Bevis paa Graden af Forfængeligheden i de to Lande Frankrig og Danmark, at der i Frankrig var 45,000 deko­rede og i Danmark 10,000, kan jeg ikke se, at det er Tegn, hvorefter man kan be­dømme Graden af Forfængelighed. Tværtimod, det viser, at det i Frankrig er langt vanskeligere at faa Dekorationer end her, og det er kun til Ære for vor Re­gering, at den demokratiserer alt i høj­ste Grad, ogsaa denne Sag. Jo mere Ordenerne komme ud i Befolkningen, des mindre Betydning vil man tillægge dem, og des tidligere naar man det Standpunkt, som den ærede sidste Taler ønsker at naa. Tallene vise altsaa kun dette, at det i Frankrig kun er de mest begunstigede, der faa Ordener, og vi have jo ogsaa set en Ordenssvindel i Frankrig, som netop viser, hvilke Midler man der anvender for at faa Ordener. Herhjemme behøver man ingen Kunster: Enhver fortjent Mand faar, naar Turen kommer til ham, en passende Orden, og det synes jeg er rigtigt. Det kan i alt Fald ikke lægges den nuværende Regering til Last, at den i langt højere Grad end tidligere uddeler Ordener. Tværtimod! Derved gives der Ordener en mindre Betydning.

At vi have Ordens- og Titelvæsenet, kan virkelig ikke skade det allermindste. Tværtimod vilde det ikke være til Spor af Gavn at afskaffe det. Vi kunne dog i saa Henseende ikke stille os op og sige, at vi ere mere udmærkede end andre Folk. Vi maa sammenligne os med andre Folk, og de ville jo have det. Det har ogsaa sine Fordele i visse Henseender, f. Eks. overfor Udlændinge. Jeg skal gøre opmærk­som paa, at vort Konsulatvæsen have vi saa meget billigere, fordi vi kunne uddele Ordener til en Del Konsuler.

Hvis vi vilde anstille en Sammenlig­ning med Amerika, da har man vel ikke Ordener der, men jeg ved ikke af, at For­fængeligheden er mindre i Amerika. For­skellen er kun den, at medens det her­hjemme er Kongen, som uddeler, som er den, der kan tilfredsstille enten berettiget Ærgerrighed eller, om man vil, Forfænge­ligheden, saa er det Pengemagten, som gør det i Amerika. I hvilken Grad man har Trang til Titler og Ordensvæsen i Ame­rika, ser man bedst deraf, at alle vel­havende Amerikaneres Døtre vandre ud for at faa en Titel i Europa, saa at det

altsaa er til Fordel for Europa, at man her har Titler.

At man ogsaa lægger Vægt paa De­korationer i Amerika, skal jeg anføre Eks­empler paa. Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at den ærede Ordfører og flere andre Talere hele Tiden have talt om Dekorationer, men der er Forskel paa Ordener og Dekorationer. Gaar man over til at tale om Dekorationer, bør man ikke lægge saa stor Vægt paa disse, at man derfor skulde have Lovforslag frem. Jeg bærer en amerikansk Dekoration, det gælder for øvrigt ogsaa et andet æret Mem­lem, det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), men det er ingen Orden, og vi have heller ikke faaet Tilladelse til at bære den, da det kun er en Dekoration. Vi fik den for 3 Aar siden, da vi sammen med andre Parlamentsmedlemmer havde Audiens hos Præsidenten. Før vi gik ind, kom hans Kammerherre og præsenterede hver af os denne Dekoration og sagde, at Præsidenten vilde sætte Pris paa, at vi bare den under Audiensen; men det var altsaa ikke nogen Orden. Saaledes bæres de fleste Ordener som Dekoration, og det er meget rigtigt sagt af den sidste ærede Taler, at vi ikke gaa med dem til daglig, men vi dekorere os med dem, naar vi gaa til Middagsselskaber, og det er der ingen Ulykke i, det kan dog ikke stikke Folk i Øjnene, at vi bære dem ved den Slags Lejligheder.

Før Resten sætter jeg stor Pris paa de Ordener, jeg har. Det er flere Aar siden, jeg holdt 40 Aars Jubilæum paa et Par Ordener, jeg har, og hvoraf den ene er en udenlandsk. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) forlangte jo, at der skulde gives Oplysninger om, hvilke Fortjenester der havde begrundet Ordenen. Det gør man i Frankrig, og det har man ogsaa gjort, da jeg fik min Orden. Og jeg skal sige, hvorfor jeg fik min sidste, franske Orden; der staar i Udnævnelserne: „à l'occasion de Votre dernier voyage à Paris“, det er paa Dansk, at jeg har faaet den paa Grund af min sidste Rejse til Paris . . . (Af­brydelse) . . . Nej, jeg fastholder, at det er godt, og at naar vi have dette Ordensvæsen, skulle vi ikke gaa hen og gøre os skyldige i, hvad jeg vilde kalde den Affektation, at afskaffe det. Det er givet, at vi ikke bør det, naar vi have en Regering, som netop gør det mere demokratisk, og som lader Ordenerne komme ud i alle Klasser.

Det er blevet sagt, at det er kun de velstillede, der faa dem, men netop med